

Referat despre arta si arhitectura egipteana

Arta egipteana impresioneaza in primul rand prin surprinzatoarea sa modernitate, il impresioneaza mai putin pe contemplatorul cu preferinte pentru estetica baroca, romantica sau realista; in schimb il va entuziasma pe devotatul artei clasice sau al celei parnasiene.

Caci arta egipteana este o arta de mare demnitate si distinctie. Este ermetica, inchisa oricaror sugestii venite din partea artei altor tari, pastrand un aer de profunda solitudine. Nu tine deloc sa emotioneze, este cea mai impersonala din intreaga arie culturala antica orientala (cf. E. Faure). Afisand o vizibila mandrie dar lipsita de aroganta sau de duritate este profund umana tocmai prin marea ei simplitate. Viata ei se comunica privitorului in mod direct si net, din gestul natural si din atitudinea exacta a personajului uman reprezentat, Un personaj a carui rigiditate creata de poza sa solemna, conventionala, nu deranjeaza.

Arta egipteana este dominata de ideologia religioasa si de cea monarhica. Aceasta situatie ii impune artistului stilul solemn si respectarea traditiei. Solemnitatea si conservatorismul acestei arte aveau rolul de a reclama privitorului un sentiment de respect fata de autoritatea constituita. Nu se putea deci vorbi de o autonomie a artei, de o arta dezinteresata, generata de intentii pur estetice, care sa propuna opera creata unei contemplatii directe estetice. Artistul trebuia sa illustreze o idee religioasa sau politica; sa comunice privitorului un sens care i-a fost, dinainte stabilit, comandat, impus. Arta lui nu tine atat sa "reprezinte", cat sa "simbolizeze". Arta devine astfel o hieroglifa, al carei sens ascuns este stabilit dinainte.

Totul in arta egipteana este dictat de ideea continuarii existentei si dupa moarte. Ideea "lumii de dincolo" va fi aceea in functie de care si in jurul careia se va organiza aproape intreaga arta egipteana. Fara insa ca imaginea acelei lumi "de dincolo" sa aiba nimic intunecat, dezolant, macabru. Arta egipteana nu sta cum gresit se sustine uneori sub egida mortii. Egipteanul nu este obsedat de ideea deprimanta a mortii, ci arta sa este o senina intelegere a mortii conceputa ca o continuare fireasca a vietii. Este, in ultima analiza, un triumf si un elogiu al vietii. In Egiptul antic moartea nu este definitiva. De aceea, monumentele funerare egiptene sugereaza si glorifica eternitatea.

Cea mai veche forma de arhitectura funerara este mastaba, o constructie masiva de caramida sau de piatra ridicata deasupra unui mormint, sapat adanc in pamint (un put vertical in care este depus sarcofagul si obiectele funerare indispensabile, put care apoi este zidit si umplut cu pietre si pamint). In mastaba se afla exact deasupra mormintului o capela in care se celebrau riturile funerare, mobilata cu o masa pentru ofrande; alaturi era o stela (pic tata sau gravata), in dosul careia se afla "coridorul" (in araba: serdab), zidit, continand statuile defunctului.

Acesta comunica prin statuile care il reprezentau cu familia sa care, prin niste ferestruici mici, ii aducea ofrandele si fumul de tămii. Capela era decorata cu scene (pictate sau sculptate in basoreliev) reprezentand diferite activitati din viata, si care pe cale magica mentineau defunctul "in

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

viata". Mastabele morminte ale unor particulari de rang inalt erau grupate, regulat, in jurul piramidei faraonului. O mastaba a unui personaj foarte bogat, putea avea si alte incaperi, comunicind intre ele prin coridoare.